

ТАҚРИЗИ МУҚАРИЗИ РАСМӢ

ба диссертатсияи номзадии Анварзода Мавҷуда Анварӣ таҳти унвони «Таҳқиқи вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айнӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.00 – Забоншиносӣ (10.02.01-Забони тоҷикӣ). – Душанбе, 2025. –196 саҳифа.

Танҳо забон қодир аст, ки дар ҳар як давраи замон таҷассумгари фарҳанг, таърих ва ҳаёти иҷтимоии миллатҳо бошад. Зеро забон бо фарҳангу тамаддун ва таърихи халқ пайвастагии сахт дорад. Соҳаи ҳунармандӣ як ҷузъи фарҳанг ва соҳаи муҳимми ҳаёти ҷомеа ба шумор рафта, дорои вожаву истилоҳоти зиёд аст. Аз ин ҷиҳат ба таърих, этнография, этнолингвистика ва забони зиндаи мардум муносибати бевосита дорад. Таҳқиқи ин қабати луғавӣ ҷиҳати бозкушоии гиреҳҳои нокушодаи забонӣ мусоидат карда, барои хонандаи имрӯз таҷрибаи ҳазорсолаи истилоҳсозиро истилоҳофаринии миллати тоҷикро муаррифӣ мекунад.

Аз ин рӯ, диссертатсияи аз тарафи Анварзода Мавҷуда Анварӣ дар мавзӯи «Таҳқиқи вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айнӣ» пешниҳодшуда ба самти забоншиносӣ ва шиносномаи ихтисоси илмии 10.02.01-Забони тоҷикӣ комилан мувофиқат мекунад.

Аҳаммияти мавзӯи таҳқиқ. Садриддин Айнӣ аз ҷумлаи адибони забардастест, ки таърих, фарҳангу илм ва забони тоҷикиро дар сатҳи баланд медонист ва онро дар асари мондагаш «Ёддоштҳо» ба таври мукамал мавриди истифода қарор додааст. Агар ба «Ёддоштҳо»-и устод С. Айнӣ аз рӯйи забони асар назар кунем, хоҳем дид, ки дар он вожаю истилоҳоти соҳаҳои гуногуни ҳаёти мардумамон инъикос ёфтааст, ки яке аз он соҳаи ҳунармандӣ ба шумор меравад. Вожаю истилоҳоти ҳунармандии дар «Ёддоштҳо» истифодашуда, яке аз қабатҳои асосии таркиби луғавии осори устод ба шумор меравад, ки аз ҷиҳати доираи истифода хеле фаровон буда, мавҷудияти касбу кори гуногун ва пешаварии миллати тоҷикро, ки аксарияти онҳо реша дар умқи таърих доранд, нишон медиҳанд. Ин қабати луғавии асар ҳанӯз наомӯхтаву камомӯхта буда, ниёз ба таҳқиқ дорад. Вожаву истилоҳоти ҳунарҳои мардумӣ дар забони тоҷикӣ, дар баробари дигар соҳаву касбу кори мардумон таърихи куҳан дошта, аксари онҳо то имрӯз низ қорбурд шуда ва қисмате аз онҳо аз истеъмол дур шудаанд ё дар ягон лаҳҷаи забони тоҷикӣ боқӣ мондаанд. Як қатор ҷунин вожаву истилоҳот имрӯз метавонанд муодили вожаҳои нави ҳунармандӣ ва ё ягон абзори он шаванд. Ин аст, ки баррасии илмии онҳо дар осори адиб аҳаммияти калони илмӣ дорад.

Мубрам будани мавзӯи диссертатсия. Таркиби луғавии осори устоди каломӣ бадеъ Садриддин Айнӣ бисёр бою ғанӣ буда, барои таҳқиқи масъалаҳои

гуногуни забоншиносӣ маводи фаровоне дода метавонад. Баррасии хусусиятҳои забонии вожаи истилоҳоти ҳунармандии осори адиб, аз ҷумла «Ёддоштҳо» аз масъалаҳои мубрами илмӣ буда, аз мавҷудияти касбу ҳунарҳои гуногуни миллии гувоҳӣ медиҳанд. Аз ин рӯ, омӯзиши вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ барои таъмини вожаи истилоҳоти соҳаҳои ҳаёти ҷомеа басо муҳим ва саривақтӣ аст. Интиҳоб ва мубрамии мавзӯ барои таҳқиқот аз ҷониби диссертант мубрам ва саривақтӣ буда, дар илми забоншиносӣ дорои аҳаммияти илмӣ мебошад.

Ин аст, ки аз тарафи муҳаққик Анварзода Мавҷуда Анварӣ интиҳоби мавзӯи «Таҳқиқи вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний» саривақтӣ ва мубрам арзёбӣ мегардад.

Навгони илмӣ диссертатсия дар он зоҳир меёбад, ки бори нахуст ба масъалаи таҳқиқи вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний даст зада, перомунӣ яке аз қабатҳои муҳими забони осори мазкур – вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ баррасии илмӣ сурат гирифтааст.

Дар диссертатсия маводи марбут ба ҳунармандии «Ёддоштҳо» мутобиқи мавзӯҳои муносиб табақабандӣ шуда, хусусиятҳои вожагонӣ маъноӣ ва калимасозии қабати мазкур мавриди баррасии илмӣ қарор гирифтааст. Инчунин, таҳқиқи вожаи истилоҳоти муродифӣ мутазод, сермаъноӣ ҳамгунӣ ва қолибҳои калимасозии онҳо аз навгониҳоест, ки дар рисола дида шуд.

Нуктаҳои асосӣ ба ҳимоя пешниҳодшаванда дар шаш банд оварда шудаанд, ки муҳтавои муҳими қори диссертатсиониро фаро мегиранд.

Этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ бо он собит мешавад, ки диссертатсияи пешниҳодшуда дар асоси назарияи олимони ватанию хориҷӣ бунёд шудааст, ки барои таҳқиқи вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ аз рӯйи хусусиятҳои маъноӣ ва сохторӣ этимоднок буда, натиҷаҳои муҳими таҳқиқро таъмин кардаанд. Ба андешаи мо, дараҷаи этимоднокии натиҷаҳои таҳқиқ боз аз он зоҳир мегардад, ки дар қори диссертатсионӣ дақиқияти маълумот, мутобиқати ҳаҷми маводи таҳқиқ, коркарди натиҷаҳои таҳқиқ, ҳаҷми интишорот ва истифодаи дурусти усулҳои таҳқиқ дида мешавад. Диссертант Анварзода Мавҷуда Анварӣ баъди пажӯҳиши ҳамаҷонибаи мавзӯи интиҳобгардида ва омадан ба хулосаи асосии илмӣ нуктаҳои илмӣ ба ҳимоя пешниҳодшавандаи ҳешро дар 6 банд баён намудааст. Инчунин, дар натиҷаи таҳқиқоти илмӣ бо асоснокӣ ва этимоднокии хулосаҳои илмӣ ба муаллифи диссертатсия муяссар гардидааст, ки дар 5 банд тавсияҳои ҳудро бобати истифодаи амалии натиҷаҳои пажӯҳиш пешниҳод намояд.

Аҳаммияти назарӣ ва амалии таҳқиқ. Аҳаммияти назарии қори диссертатсионии Анварзода Мавҷуда Анварӣ аз он иборат аст, ки вожаи истилоҳоти соҳаи ҳунармандӣ ҷараёни инкишофи ҳаёти модии маънавии мардумро нишон медиҳад ва таҳқиқи ин қабати луғавӣ аҳаммияти қалонии илмӣ

дорад, зеро таърихи ҳар як вожаву истилоҳ бевосита ба таърихи зиндагии халк алоқаманд мебошад.

Кори диссертатсионӣ аҳаммияти муайяни амалӣ дорад. Хулосаю натиҷаи таҳқиқотро забоншиносон, луғатнигорон, донишҷӯёни факултетҳои филологӣ, сиёсатшиносон, мутахассисоне, ки дар соҳаҳои гуногуни фарҳанг фаъолият доранд, метавонанд истифода баранд. Таҳқиқоти мазкур, ҳамчунин, барои таълим дар факултету шуъбаҳои филологиву фарҳангшиносӣ барои курсҳои махсусу дарсҳои интихобӣ мавод дода метавонад. Ин таҳқиқ на танҳо ба рушди илми забоншиносӣ, балки ба рушди фарҳангшиносӣ мусоидат намуда, аҳаммияти илмӣ ва амалиро молик мебошад.

Довталаби дараҷаи илмӣ доир ба мавзуи диссертатсия 9 мақолаи илмӣ нашр кардааст, ки аз он 7 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва 2 адад дар нашрияҳои дигар ба чоп расидаанд. Масъалаҳое, ки тавассути мақолаҳо манзури хонандагон гардидааст, нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо ва мазмуни диссертатсияро инъикос менамоянд. Теъдоди маводи chopшудаи диссертант ба талаботи банди 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мундариҷаи диссертатсияи **Анварзода Мавҷуда Анварӣ** аз номгӯи ихтисораҳо, муқаддима, тавсифи умумии қор, ду боб, 8 фаслу 28 зерфасл, хулоса, тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ, рӯйхати адабиёт ва замимаи луғати вожаю истилоҳоти соҳаи ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айнӣ иборат мебошад.

Дар фаслу зерфаслҳои таҳқиқ роҳу усулҳои хуби таҳқиқ пайгирӣ шуда, бо натиҷагирӣҳои ҷолиб барои муҳокимаҳою баҳсҳои илмӣ имкони хуб фароҳам овардааст.

Дар муқаддимаи диссертатсия тибқи талаботи мавҷуда аҳаммияти мавзуи пажуиш, дараҷаи омӯзиши он, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқ, сарчашмаҳо ва навиғонҳои таҳқиқ, аҳаммияти назариявӣю амалии мавзӯ ва ғайра мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Боби якум диссертатсия «**Таҳқиқи вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айнӣ**» унвон дошта, аз чор фаслу панҷ зерфасл иборат мебошад. Фасли аввали боб «**Матолиби муқаддимаӣ**» ном гирифта, ба таърихчаи вожаҳои ҳунарҳои мардумии халқи тоҷик бахшида шуда, андешаҳои донишмандони ватанию хориҷӣ дар робита ба яке аз арзишҳои фарҳангии миллати тоҷик, ки бо калимаи ҳунармандӣ ёд мешавад, чун Эмомалӣ Раҳмон, Бобочон Ғафуров, М. Раҳимов, Н. Нурҷонов, О. Муродов, И. Муҳиддинов, А. Мардонова, Н. Турсунов, У.

Чахонов, Х. Эшонкулов, М. Хомидҷонова, М. С. Андреев, А. А. Семёнов, Н. А. Кисляков, Е. М. Пешерева ва дигарон баррасӣ шуда, аз масоили гуногунҷабҳа будани ҳунарҳои мардумии халқи тоҷик, соҳаҳои гуногуни ҳаётиро фаро гирифтани онҳо ва дар тури таърих сайқал ёфтани онҳо баҳс карда, барои муаррифии хатти таърихии таҳаввул ва инкишофи вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ заминаи мусоид фароҳам меоварад. Ҳар як вожаи истилоҳоти ҳунармандӣ бо нишон додани омор, таҳқиқи маъноӣ, решашиносӣ, муродифию мутазод ва ҳамгунӣ дар алоҳидагӣ шарҳу тавзеҳ ёфтаанд.

Дар **фасли 1.2.** вожаҳо ва истилоҳоти ҳунармандии марбут ба дузандагӣ, ки асосан, шахс ва номи умумию раванди духтани ин ё он калоро бозтоб медиҳанд ва дар асар мавқеи муҳим дорад, баррасӣ шудаанд. Дар ин фасл ҷойгоҳи ин қабати луғавӣ таҳқиқ шуда, омор, сермаъноӣ, решашиносӣ, муродифию мутазод ва ҳамгунӣ бо мисолҳои зиёд оварда шудааст.

Фасли 1.3. вожаҳо ва истилоҳоти ҳунармандии марбут ба пушок аз андешаҳои донишмандони соҳа ёдовар мешавад, дар **зерфасли 1.3.1.** баёни умумии воҳидҳои луғавии марбут ба пушок вожаҳо ва истилоҳоти марбут ба сару либос аз ҷиҳати маъно баррасӣ шуда, таносуби гендерии онҳо муайян карда мешаванд. Дар ин қисмат бо мансубияти иҷтимоӣ, либосҳои мавсимию маросимӣ, аз рӯйи миқдору арзиш, сифатҳои гуногуни либос ин калимаҳо ба гурӯҳҳо тақсим мешаванд. Дар **зерфасли 1.3.2.** номи қисмҳо ва анвои курта бо мисолҳо оварда шудааст. Вожаҳои пушоки муштараки занон ва мардон бо нишон додани мансубияти иҷтимоӣ, либосҳои мавсимию маросимӣ, аз рӯйи миқдору арзиш, аз рӯйи духт, ақсоми ҷома, сифатҳои гуногуни либос ҷудо карда шудаанд. Инчунин, дар ин қисмат вожаҳои ифодакунандаи номи пушиданиҳои сар; вожаҳои ифодакунандаи номи либосҳои марбут ба пушиданиҳои бадан; вожаҳои ифодакунандаи номи пойафзор ба гурӯҳҳо ҷудо карда шудаанд. Мавҷудияти калимаҳои марбут ба ин соҳаро муаллифи рисола бо доштани қабатҳои гуногуни маъноӣ ва воҳидҳои сермаънову якмаъно, муродифу муодилҳо, қолибҳо ва воситаҳои калимасозӣ ва амсоли инҳо мантиқан ва дуруст ҷудо карда тавонистааст.

Дар **фасли 1.4.** вожаҳои марбут ба номи порчаи матоъ, ки бо риштаҳои гуногуни абрешимию пахтагӣ тайёр мешаванд, баррасӣ шуда, аз нигоҳи решашиносӣ нишон додааст.

Боби дууми диссертатсия «Сохтори вожаҳои истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний» ном дошта, аз 4 фасл ва 23 зерфасл иборат аст. Дар баҳши **матилиби муқаддамотии** боб доир ба вожаҳо ва истилоҳоти ифодакунандаи ҳунарҳои мардумӣ, ки бо роҳи воситаҳои гуногуни калимасозии забонамон ба вучуд омадаанд ва дар ташаккули калимаҳои ин соҳа омили

лингвистии рушди забон муассир мебошанд, таҳқиқ анҷом дода шудааст. Инчунин, перомуни масъалаҳои калимасозӣ, роҳҳои сохташавии калимаҳо, қолибҳои вожасозӣ ва хусусияти каммаҳсулию сермаҳсулии қолибҳои мазкур асару мақолаҳои муҳаққиқони варзидаи ватанию хориҷӣ чун В. В. Виноградов, М. Д. Степанова, В. С. Расторгуева, К. А. Левковская, К. С. Кубрякова, Л. С. Пейсиков, И. М. Оранский, М. Муҳаммадиев, С. Ҳалимов, Ф. Р. Амонова, Ш. Ниёзӣ, М. Н. Қосимова, Ш. Рустамов, М. Муҳаммадиев, Э. Шоев, Ғ. Ҷӯраев, Д. Саймиддинов, М. Саломов, Ф. Шарифова, Д. Хочаев, Ш. Кабиров, Т. Ваҳҳобов, С. Назарзода, О. Қосимов, С. Раҳматуллозода, Т. Шокиров, С. Низомова, М. О. Олимҷонов, А. Байзоев, Ғ. Мирзоев ва дигарон матраҳ шудааст.

Диссертант дар **фасли 2.2.** ва дар **зерфаслҳои 2.2.1., 2.2.2., 2.2.3., 2.2.4., 2.2.5., 2.2.6.** вожагони марбут ба соҳаи ҳунармандиро, ки дар «Ёддоштҳо» мавқеи намоёнро ишғол мекунанд, аз ҷумла, вожаҳои содаи ифодакунандаи асбобҳо, либосу матоъ, порчаю палос, ченаку андоза, маҳсулоти ҳунармандӣ, таъиноти гуногун, таҷҳизоти рӯзгордорӣ, таҷҳизоти мактабӣ, олоти гуногун, ҷавохирот мавриди таҳқиқ қарор дода, ин корро бомуваффақият анҷом додааст.

Унвонҷӯ дақиқан муайян мекунад, ки аксари вожагони марбут ба ин соҳа то имрӯз низ қорбурд шуда, қисмате аз онҳо аз истеъмол дур шудаанд. Инчунин, зикр мегардад, ки калимаҳои сода дар ташаккули вожаҳо ва истилоҳоти ҳунармандӣ дар асари мазкур ҷойгоҳи хос дошта, ба пешаҳои гуногун тааллуқдоранд ва аз онҳо маълум мегардад, ки завоқи ҳунармандии мардуми тоҷик садсолаҳо сайқал ёфтааст ва тавассути ин калимаҳои сода дигар морфемаҳои луғавии сохтаю мураккаб ба вуҷуд омадаанд, ки дар **фасли 2.3.** мавриди баррасӣ қарор мегиранд. Дар фасл роҷеъ ба хусусиятҳои нахвӣ, нақши пасвандҳо дар сохтани вожаҳо ва истилоҳоти ҳунармандӣ маълумот дода шудааст. Дар зерфаслҳои баъдӣ доир ба пасвандҳои **-а, -ак, -анда, -бон, -вор, -гар, -дон, -ӣ// -гӣ, -ин// -гин, -зор, -ча, -чӣ, -нок, -манд** таҳқиқ анҷом ёфтааст, ки аз нақши қалон доштани онҳо дар ғановати забони тоҷикӣ дарак медиҳанд.

Дар **фасли 2.4.** калимаҳои мураккаби марбут ба ҳунармандӣ ва дар фаслҳои баъдӣ калимаҳои мураккаби марбут ба ҳунармандии типӣ пайвасти вожаҳо дар асари мазкур, каммаҳсулии онҳо, қолибҳои гуногун: **тақрори калимаҳо, ба воситаи миёнванди -у-; бо миёнванди -дар- ва -бар-; бе воситаҳои ёрирасон,** калимаҳои мураккаби тобеи ифодакунандаи соҳаи ҳунармандӣ, қолибҳои калимасозӣ, калимаҳои мураккаби омехта, калимаҳои мураккаби пасванддор бо мисолҳои зиёде матраҳ гардидаанд.

Хулосаи диссертатсияи Анварзода Мавҷуда Анварӣ дар 10 банд гирд омада, муҳимтарин натиҷаҳои баҳси илмиро фаро мегиранд. Тавсияҳо оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои таҳқиқ дар 5 банд ҷолиб ба назар мерасанд. Феҳристи адабиёт дар асоси тартиби алифбо 331 адабиёти марбут ба мавзӯро

фаро гирифтааст. Замимаи Луғати вожаю истилоҳоти соҳаи ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний дар таҳия ва тадвини луғатномаҳои соҳавӣ ва, махсусан, соҳаи ҳунармандӣ маводи фаровони лексикографӣ дода метавонад.

Автореферат ба забони тоҷикӣ ва русӣ муҳтавои рисоларо фаро мегирад.

Диссертатсияи Анварзода Мавҷуда Анварӣ ба талаботи бандҳои 31 ва 33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд.

Дар диссертатсия пайдарҳамии фикр мушоҳида шуда, мазмун ва мантиқи ягонаи илмӣ дорад, сатҳи навгониҳои илмӣ кори диссертатсионӣ, нукоти илмӣ, масъалагузориҳо, пешниҳоду тавсияҳои амалӣ, шеваи нигориш, услуби таҳқиқоти илмӣ аз саҳми шахсии диссертант дарак медиҳад.

Дар баробари муваффақиятҳо ва натиҷагирӣҳои муҳимми илмӣ дар диссертатсия бархе аз норасоиҳо дида мешаванд, ки бо мақсади пешрафти корҳои минбаъдаи муаллиф онҳоро меорем:

1. Аломатҳои китобат дар баъзе мавридҳо дуруст риоя нагардидаанд (саҳ. 9, 10, 20, 25 ва ғ.).

2. Хуб мешуд, агар муаллиф ба баромади таърихӣ вожаҳо низ таваҷҷуҳ меод.

3. Матни русии автореферат бо матни тоҷикӣ пурра мувофиқат намояд ҳам, аммо каме тахрирталаб буда, дар он қоидаҳои дастурӣ ва имлоӣ баъзан сарфи назар шудаанд.

4. Яке аз талаботи услуби илмӣ истифодаи фаровони истилоҳоти илмӣ аст, вале дар рисола камтар истифода шудааст, беҳтар мебуд, ки ба таври бояду шояд истифода мешуд.

5. Талаботи дигари услуби илмӣ истифодаи ҷонишини шахси якуми ҷамъ «мо» ба ҷойи шахси якуми танҳои «ман» мебошад, хуб мебуд, ки ин талабот ба кор гирифта мешуд.

6. Дар замони ҷаҳонишавӣ ва пешрафти техникаӣ бештар муаррифии вожа ва вожасозии миллӣ омӯхта шуда, ба ҷойи вожаҳои мушкилбаёни бегона тарзи сохтори вожаҳои соҳавӣ худӣ бояд пешниҳод гардад, вобаста ба ин агар диссертант яке аз фаслҳои рисоларо ба масъалаи истилоҳсозӣ ва истифодаи онҳо дар технологияи пешқадам дар таҳияи номҳои соҳавӣ мебахшид, рисолаи диссертатсионӣ боз ҳам мукамалтар мегашт.

Камбудихои зикргардида қимату арзиши рисоларо нақсонида, ислоҳшаванда мебошанд. Муаллифи диссертатсия метавонад онҳоро зимни нашри монографияи кор ислоҳ намояд.

Дар маҷмӯъ, диссертатсияи **Анварзода Мавҷуда Анварӣ** дар мавзуи «Баррасии вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний» дар шакле, ки пешниҳод гардидааст, мукамал ва анҷомёфта мебошад. Мақсаду вазифаҳои дар назди унвонҷӯ гузошташуда пурра ба анҷом расидаанд. Забони муаллиф фаҳмо, фасеҳу равшан мебошад. Мавзуи интихобнамудаи диссертант ба доираи мавзӯ ва масъалаҳои таҳқиқии шиносномаи ихтисоси илмӣ 10.02.01.–Забони тоҷикӣ комилан мувофиқат мекунад.

Коркарди амалии натиҷаҳои таҳқиқ ва нашри таълифоти илмӣ дар мавзуи диссертатсия ба меъёр ва талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошанд.

Хулоса, диссертатсияи **Анварзода Мавҷуда Анварӣ** дар мавзуи «Баррасии вожаю истилоҳоти ҳунармандӣ дар «Ёддоштҳо»-и Садриддин Айний» ба талаботи бандҳои 31-35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ буда, муаллифи он барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.02.01–Забони тоҷикӣ сазовор мебошад.

Тақризи мазкур бо назардошти талаботи бандҳои 71 ва 72-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, омода гардидааст.

МУҚАРРИЗИ РАСМӢ:

Номзади илмҳои филологӣ, муаллими
кафедраи забони тоҷикӣ факултети
филологияи рус, журналистика
ва медиатеҳнологияи Донишгоҳи славянии
Россия ва Тоҷикистон, дотсент

Табаров

Табарзода Х. Н.

Нишонӣ: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Мирзо Турсунзода 30.
E-mail: tabarov-64@mail.ru Тел.: (992) 935998330

Имзои Х. Н. Табарзодаро тасдиқ мекунам:
сардори Раёсати кадрҳои ДСРТ

Раҳимов А.

Нишонӣ: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, хиёбони Мирзо Турсунзода 30.
E-mail: p.rektora@mail.ru Тел.: (+992) 37 221-35-50
Факс: (+992) 37 221-35-50

« *08* » *апрели* соли 2025